

Relatări de la prima ediție a Pieței Autonome Cluj (2012)

Centrul de cultură anarhistă

18 decembrie 2012

Am întârziat cu un articol despre prima ediție a Pieței Autonome Cluj, de acum, de duminică. Adică, am văzut că prietenii de la Trashsilvania Bandana Collective au scris deja unul – dar, cum se zice, niciodată nu este prea târziu.

Și sună așa: mâncarea s-a făcut până pe la 7-8 dimineața – trebuia să încep cu sfârșitul unui alt episod, și anume „The Making Of...”. Chiar dacă au fost două grupuri destul de mari de oameni, aflate în două locații diferite, tot a ținut foarte mult. Bine, nu se lucra de-odată, decât când era vorba de curățat cartofi sau să-i tăiem. Fiindcă hrana a fost procurată fie prin donații sau cumpărate de la diverse piețe agroalimentare, fie de acasă luate, a fost preponderent cartofi și varză. Dar întotdeauna există loc pentru ambele, mai ales varză – yumm yumm...în orice caz, găteala a fost foarte frumoasă, am râs o grămadă, ne-am mai ars la degete, la un moment dat a început să zbiere alarma de incendiu din cauza căldurii din minusculele bucătărie și ne-am speriat că vor veni Pompierii...

[...]

Am ajuns la Casa Tranzit puțin după ora 10, pregătind ceea ce va fi Piața Autonomă din Cluj. Am pus mesel așa, am mai adus niște scaune pe care le-am pus acolo, acolo și acolo, am legat niște sfori de ici până colo, hârtii mari pe jos, ca să se pună obiecte pe ele, un panou unde se vor face schimbul de servicii, de ce știu să fac, cu ce te pot ajuta, curățată zăpada din fața intrării, pus mâncarea pe „foc” și altele de acest gen. Deja pe la ora 11, fața ușii casei a văzut câteva persoane care așteptau să fie primite înăuntru. La ora 12 fix eram pregătiți. Hai, poate era și 5 minute. Cu mâncarea încălzită, fericiți, chiar dacă majoritatea dintre noi erau/eram obosiți...deschidem ușa.

Nu merită să relatez fiecare moment din următoarele 7 ore de activitate. Pentru că a fost preponderent așa cum ne-am dorit. Au venit foarte mulți oameni care au surplus de obiecte acasă și le-au lăsat acolo. În paralel au venit oamenii care nu au lucruri, venind să-și procure haine și ce altceva îi mai interesa. Foarte mulți romi din „ghetourile” de la marginea orașului – locuri unde au fost împinși să locuiască de către municipalitate – oameni fără casă, de pe străzi, oameni săraci, toți aceștia au venit, pentru a mânca o porție de ciorbă de legume, o tocăniță de cartofi, ceva dulce, un ceai sau o cafea caldă și să-și facă rost de câteva haine care să le țină de cald pe durata iernii. Și au fost foarte fericiți. Unii parcă vroiau să stea cât mai mult posibil, să stea de povești cu noi, să discute ei între ei. Majoritatea erau foarte sociabili, vorbind cu restul despre probleme lor și faptul că le place și că respectă acțiunea și ceea ce înseamnă Piața Autonomă. Au venit și câteva familii, soț, soție și copii. Copiii se jucau între ei sau cu jucăriile care erau puse spre a fi date celor care au nevoie de ele. Mai ales după ce au mâncat, aceștia au prins forță, fugărindu-se, rostogolindu-se, jucându-se între ei. Cred că ei au fost cei mai fericiți dintre toți. Părinților le făcea mare plăcere să fie întrebați de copiii lor, câți ani au, cum îi cheamă, cum se înțeleg ei între ei...

[...]

Pe la ora 17 mâncarea era pe gata, iar către ora 18 obiectele și hainele au ajuns să fie într-un număr tot mai mic. Ce a mai rămas va fi sau a fost deja donat familiilor din Pata Rât.

Feedback-ul primit a fost unul foarte bun. E ceva ce trebuie să se mai facă, pentru că ajută atât persoanele cu surplus cât și cele care au nevoi. S-a discutat foarte mult, s-au schimbat idei, s-au mai legat câteva prietenii, s-au mai rezolvat câteva probleme. Și, pentru cei sceptici, totul a decurs într-o zonă unde banii nu au fost tolerați. O zi în care nu s-a discutat despre cât costă ceva sau câți bani s-au dat pe altceva, ci s-a vorbit despre viață, despre moduri de organizare, de solidarizare cu cei care au probleme...în ideea în care SE POATE!

Trebuie să cooperăm mai mult, mai bine, spre a găsi soluții la probleme noastre zilnice, deoarece problema o știm cu toții, la fel și efectele – capitalism și sărăcie. Dar trebuie să vedem cum putem conlucra, cum ne putem organiza ca să putem cel puțin produce hrană pentru noi, sau obiecte mai necesare. Iar eu consider că Piața Autonomă Cluj va putea crea spațiul și va aduna oamenii care vor avea această voință și dorință.

Biblioteca Anarhistă

Centrul de cultură anarhistă
Relatări de la prima ediție a Pieței Autonome Cluj (2012)
18 decembrie 2012

<https://centruldecultura.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org